

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 354

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 decembrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
39.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.....	1
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.214.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul justiției, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	2-6
	REPUBLICĂRI	
	Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat	7-8

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996
privind aprobarea componenței nominale a comisiilor
permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 39 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Corneliu Constantin Ruse, aparținând Grupului parlamentar Uniunea Social Democrată — Partidul Democrat, se desemnează în calitate de membru al Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 8 decembrie 1997.
Nr. 39.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ministru de stat, ministrul justiției,
având în vedere prevederile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 65/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, anexă la prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica

București, 5 decembrie 1997.
Nr. 2.214.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Art. 1. — Taxele judiciare de timbru reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești, Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 2. — (1) Acțiunile și cererile se împart, din punct de vedere al taxelor judiciare de timbru, în următoarele categorii:

- A. acțiuni și cereri evaluabile în bani;
- B. acțiuni și cereri neevaluabile în bani;
- C. acțiuni și cereri pentru care legea stabilește un regim distinct de taxare, după cum urmează:
 - a) cereri pentru acordarea personalității juridice, pentru autorizarea funcționării și pentru înregistrarea unor persoane juridice;
 - b) cereri în domeniul drepturilor de autor și de inventator;
 - c) cereri neevaluabile în bani, în materie comercială;
 - d) acțiuni și cereri referitoare la raporturile de familie;
 - e) cereri formulate potrivit Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995;
 - f) acțiunile și cererile prevăzute de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare și de Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, altele decât cererile de efectuare a operațiunilor de publicitate;
 - g) cereri pentru exercitarea căilor ordinare de atac împotriva hotărârilor judecătorești;
 - h) cereri în vederea declarării recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiției sau Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;

- i) alte acțiuni și cereri pentru care, prin legi speciale, se prevede un regim special de taxare;
- j) cereri pentru transcrierea (intabularea) înstrăinărilor de imobile, pe bază de acte sub semnătură privată, și a ordonanțelor de adjudecare;
- k) cereri pentru transcrierea (intabularea) dreptului de proprietate asupra activelor imobiliare, vândute de către societățile comerciale cu capital de stat, și de către fostele cooperative agricole de producție;
- l) cereri pentru înscrierea drepturilor reale de garanție (gaj, ipotecă, privilegii, fidejusiuni reale);
- m) cerere pentru alte transcrieri, înscrieri sau notări în registrele de publicitate a situației juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garanție;
- n) cereri pentru eliberarea de copii de pe înscrisurile aflate la dosar.

Art. 3. — (1) Sunt plătitori ai taxelor judiciare de timbru toate persoanele fizice și persoanele juridice.

(2) Taxa judiciară de timbru, plătită la introducerea acțiunii sau a cererii ori pe parcursul procesului, se suportă de către partea căzută în pretenții, potrivit Codului de procedură civilă.

(3) În cazul în care partea care a introdus acțiunea sau cererea a fost scutită, total sau parțial, de taxa judiciară de timbru, instanța de judecată nu poate obliga partea căzută în pretenții la plata sumei pentru care s-a acordat scutirea.

Art. 4. — (1) Taxele judiciare de timbru sunt de trei feluri: fixe (exprimate în sume absolute), proporționale și pe tranșe (exprimate în procente).

(2) Taxele în sumă fixă se aplică acțiunilor și cererilor neevaluabile în bani, precum și celor evaluabile în bani pentru care prin lege s-a stabilit o taxă în sumă fixă.

(3) Taxele proporționale, ca și cele pe tranșe, se aplică acțiunilor și cererilor evaluabile în bani și se calculează la valoarea supusă taxării.

Art. 5. — (1) Se consideră acțiuni și cereri evaluabile în bani cele al căror obiect este un drept patrimonial ce poate fi evaluat în bani.

(2) Valoarea la care se calculează taxele judiciare de timbru este cea prevăzută în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanțe ca vădit derizorie, evaluarea se face pe cale de expertiză, dispusă din oficiu sau la cererea oricărei părți, taxa calculându-se la valoarea rezultată din expertiză.

Art. 6. — (1) Sunt considerate evaluabile în bani și următoarele cereri:

a) cererea pentru constatarea dobândirii unui drept real;

b) cererea pentru restituirea prestațiilor efectuate în temeiul unui act juridic pentru care s-a cerut constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau revocarea.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) capătul principal de cerere va fi supus taxei judiciare de timbru prevăzute la art. 13 din Legea nr. 146/1997.

Art. 7. — Sunt supuse taxei prevăzute la art. 13 din Legea nr. 146/1997 cererile care au ca obiect drepturi nepatrimoniale, care nu beneficiază de scutire de taxe judiciare de timbru și pentru care nu s-a prevăzut o altă taxă.

Art. 8. — (1) Se taxează după regulile aplicabile cererii sau acțiunii principale: cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție.

(2) Cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție ce apar în urma unei acțiuni care are ca obiect drepturi evaluabile în bani sunt supuse taxei judiciare de timbru calculate la valoarea ce se pretinde prin aceste cereri.

Art. 9. — Când o acțiune are mai multe capete de cerere, cu finalitate diferită, dintre care unele evaluabile și altele neevaluabile în bani, taxa judiciară de timbru se datorează distinct pentru fiecare capăt de cerere, după natura lui, cu excepția cazurilor în care, prin lege, se prevede altfel.

Art. 10. — În cazul cererilor sau al acțiunilor introduse în comun de mai multe persoane pentru același obiect ori când obiectul este un drept sau o obligație comună, taxa judiciară de timbru se datorează în solidar.

Art. 11. — Nu se timbrează cererile depuse în cursul judecării și care nu modifică valoarea taxabilă sau caracterul cererii inițiale, ca de exemplu: cererea cu care se depune lista de martori, cererea pentru precizarea domiciliului ales sau pentru schimbarea domiciliului, cererea pentru depunerea recipiselor de consemnare și a chitanțelor de plată a sumelor ce reprezintă onorarii pentru experți, pensii de întreținere și altele.

Art. 12. — De asemenea, nu se timbrează: cererile de îndreptare a erorilor materiale, tranzacțiile intervenite între părți în cursul procesului civil, cererile accesorii privind cheltuielile de judecată, precum și cererile pentru exercitarea căilor de atac în astfel de situații.

Art. 13. — (1) Acțiunea posesorie și cererile care au ca obiect servituți se timbrează, conform art. 3 lit. j) din Legea nr. 146/1997, cu 50.000 lei.

(2) În cazul în care, prin aceeași acțiune, se cer și daune pentru lipsă de folosință și pentru degradare, această cerere se timbrează separat, la valoare.

Art. 14. — (1) Cererile pentru repunerea pe rol a procesului a cărui judecare a fost suspendată datorită părților se timbrează cu 50% din taxa judiciară de timbru pentru cererea sau acțiunea respectivă.

(2) În cazurile în care suspendarea nu este datorată părților, pe cererea de repunere pe rol se va preciza temeiul suspendării și se va face mențiunea: „Cerere exceptată de la plata taxei judiciare de timbru“.

Art. 15. — Cererile pentru exercitarea căilor ordinare de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt supuse taxei judiciare de timbru, după distincțiile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 146/1997.

Art. 16. — (1) În cazul transcrierii (intabulării) hotărârii judecătorești prin care se constată simulația actului de vânzare-cumpărare imobiliară, care anterior a fost transcris (intabulat) în forma lui aparentă, se va radia transcrierea (intabularea) anterioară și se va efectua o nouă transcriere (intabularea) pe numele cumpărătorilor reali.

(2) Pentru transcrierea (intabularea) unor astfel de hotărâri se percepe taxa judiciară de timbru calculată la valoare.

Art. 17. — Constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau revocarea unui act de înstrăinare care a fost transcris (intabulat) nu îndreptățește la restituirea taxelor percepute, cu excepția celor percepute pentru transcrierea ordonanței de adjudecare, în cazul casării acesteia prin recurare.

Art. 18. — (1) Notările sau înscrierile multiple ce apar într-un singur act se supun taxării separat, după natura fiecăruia.

(2) Dacă dintr-un act rezultă cumpărarea unui bun imobil și transmisiunea de către cumpărător a uzufructului unei alte persoane, taxa judiciară de timbru se datorează atât pentru transcrierea transmisiunii proprietății, cât și pentru constituirea uzufructului.

(3) Taxele judiciare de timbru se datorează de către fiecare titular de drepturi distincte, inclusiv în cazul în care se face o singură cerere de transcriere (intabulare sau notare).

Art. 19. — (1) Scutirile de taxe judiciare de timbru aferente acțiunilor și cererilor în justiție se împart în două categorii, și anume:

a) scutiri care privesc acțiunile sau cererile având un anumit obiect și care se aplică tuturor părților din proces, însă numai în ceea ce privește obiectul scutit;

b) scutiri care privesc anumite persoane și de care beneficiază numai persoana respectivă.

(2) În cazurile în care în desfășurarea procesului se modifică acțiunile sau cererile și apar noi capete de cerere sau un alt obiect care nu intră în scutire se percep taxele corespunzătoare.

Art. 20. — Sunt scutite de taxele judiciare de timbru, potrivit legii, acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la:

a) încheierea, executarea și încetarea contractului individual de muncă, orice drepturi ce decurg din raporturi de muncă, stabilirea impozitului pe salarii, drepturile decurgând din executarea contractelor colective de muncă și cele privind soluționarea conflictelor colective de muncă, precum și executarea hotărârilor pronunțate în aceste litigii;

b) plata muncii membrilor cooperativelor de producție meșteșugărească, de producție mixtă agricolă-meșteșugărească, de invalizi și de prestări de servicii;

c) obligațiile legale și contractuale de întreținere;

d) stabilirea și plata pensiilor, precum și a altor drepturi prevăzute prin sistemele de asigurări sociale;

e) stabilirea și plata ajutorului de șomaj, a ajutorului de integrare profesională și a alocației de sprijin, a ajutorului social, a alocației de stat pentru copii, a drepturilor persoanelor handicapate și a altor forme de protecție socială prevăzute de lege;

f) restituirea, de către persoanele fizice și juridice care folosesc personal salariat, a sumelor acordate de organul de asigurare cu titlu de pensii și ajutoare sociale celor accidentați în muncă;

g) stabilirea și acordarea despăgubirilor decurgând din condamnarea sau din luarea unei măsuri preventive pe nedrept;

h) adopție, constatarea abandonului, ocrotirea minorilor, tutelă, curatelă, interdicție judecătorească, asistența bolnavilor psihic periculoși, precum și la exercitarea de către autoritatea tutelară a atribuțiilor ce îi revin;

i) sancționarea contraveniențelor;

j) protecția consumatorilor, atunci când persoanele fizice și asociațiile pentru protecția consumatorilor au calitatea de reclamant împotriva agenților economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor;

k) stabilirea drepturilor persoanelor fizice acționare la societățile comerciale agricole pe acțiuni;

l) valorificarea drepturilor Societății Naționale de Cruce Roșie;

m) amenzile de orice fel;

n) exercitarea drepturilor electorale;

o) cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile, materiale și morale decurgând din acestea;

p) cererile introduse de proprietari sau de succesorii acestora pentru restituirea imobilelor preluate abuziv de stat sau de alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989;

r) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxa judiciară de timbru.

Art. 21. — (1) De asemenea, sunt scutite de taxa judiciară de timbru contestațiile introduse împotriva hotărârilor comisiilor constituite în temeiul art. 15 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, și cele formulate de alte instituții publice, când au ca obiect venituri publice.

(2) În înțelesul Legii nr. 146/1997, în categoria *venituri publice* se includ: veniturile bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale, bugetelor fondurilor speciale, bugetului trezoreriei statului, veniturile din rambursări de credite externe și din dobânzi și comisioane derulate prin trezoreria statului, precum și veniturile bugetelor altor instituții publice cu caracter autonom.

Art. 22. — (1) Ministerul Finanțelor poate acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

(2) În baza art. 21 din Legea nr. 146/1997, Ministerul Finanțelor poate acorda facilitățile prevăzute la alin. (1), pentru:

a) cereri de înlesniri care privesc taxele aferente acțiunilor și cererilor introduse în justiție după data intrării în vigoare a Legii nr. 146/1997;

b) cereri de înlesniri care privesc diferențele de taxe judiciare de timbru — aferente acțiunilor și cererilor introduse la instanțe înainte de data intrării în vigoare a Legii

nr. 146/1997 —, calculate și stabilite potrivit noii legi, ca urmare a majorării pretențiilor sau valorii taxabile după această dată.

(3) Aprobarea eșalonării sau a amânării la plată se face concomitent cu transmiterea adresei de debitare a taxelor judiciare de timbru organului în evidența căruia se află debitorul și care răspunde de încasarea acesteia.

(4) Anularea debitului urmează regimul prevăzut pentru restituirea taxelor judiciare de timbru.

(5) Facilitățile acordate de Ministerul Finanțelor se comunică direct persoanelor care le-au solicitat.

(6) Pentru a beneficia de scutirile sau înlesnirile acordate, petenții vor depune comunicarea, în original, la organul prestator al serviciului.

(7) Depunerea comunicării privind aprobarea scutirii sau a înlesnirii la plată echivalează cu îndeplinirea obligației prevăzute la art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997.

Art. 23. — (1) În cazul în care o instanță judecătorească trimite spre judecare unei alte instanțe o acțiune sau o cerere pentru care s-a plătit taxa judiciară de timbru, nu se percepe o nouă taxă.

(2) În cazul în care părțile solicită actualizarea pretențiilor, în acțiunile și în cererile trimise pentru rejudecare, se vor percepe diferențele de taxe față de taxele plătite la introducerea acțiunii.

Art. 24. — (1) Determinarea cuantumului taxei judiciare de timbru se face, după caz, de către instanța judecătorească, Ministerul Justiției sau Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(2) Prestatorul serviciului taxabil este obligat să comunice în scris plătitorului cuantumul taxei judiciare de timbru.

(3) Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru se poate face contestație potrivit dispozițiilor aplicabile în materie fiscală.

(4) Contestația se depune la instanța judecătorească care a dispus încadrarea în tariful taxelor judiciare de timbru, în termen de 15 zile de la data comunicării cuantumului sumei datorate, și va fi însoțită de documentul original de plată a taxei de timbru de 2% la suma contestată.

(5) Instanța judecătorească care a primit contestația va remite direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, în termen de 5 zile, dosarul contestației, care va conține obligatoriu contestația petentei și documentul original de plată a taxei judiciare de timbru pentru contestație. Contestația se soluționează, prin dispoziție motivată, de către directorul general.

(6) În situația în care petenta este nemulțumită de dispoziția dată, procedura de contestare este cea prevăzută la art. 4, 5, 6, 7, 8 și 9 din Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor.

Art. 25. — (1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie numai în cazurile prevăzute de lege.

(2) Taxele judiciare de timbru nu se restituie în cazul în care au fost legal plătite, dar părțile renunță la acțiunea sau la cererea introdusă, cu excepțiile prevăzute de lege.

(3) Cererea de restituire se adresează instanței judecătorești, Ministerului Justiției sau, după caz, parchetului la care s-a introdus acțiunea sau cererea, în termen de un an de la data nașterii dreptului la restituire.

(4) Instituțiile prevăzute la alin. (3), după avizarea cererii de restituire, o vor transmite organului fiscal în contul

căruia s-a virat taxa judiciară de timbru, însoțită de o comunicare din care să rezulte identitatea documentului de plată, cuantumul sumei de restituit, condițiile de fapt și textul legal care îndreptățește restituirea sumei.

(5) Organul fiscal, după analiză și aprobare, cu respectarea normelor în vigoare, transmite trezoreriei statului cererea respectivă, pentru restituirea taxelor judiciare de timbru, care se efectuează astfel:

a) în cazul persoanelor fizice, restituirea sumelor se efectuează prin casieria trezoreriei statului, direct persoanei în cauză;

b) în cazul persoanelor juridice, suma se restituie prin trezoreria statului, cu ordin de plată, în contul beneficiarul indicat în cererea de restituire aprobată, în condițiile legii.

(6) Pe documentul original de plată, care rămâne la prestatorul serviciului taxabil, se va face mențiune cu privire la cuantumul sumei restituite și la textul legal care îndreptățește restituirea.

Art. 26. — (1) Taxele judiciare de timbru, plătite prin aplicarea și prin anularea de timbre fiscale mobile, nu se restituie.

(2) De asemenea, nu se restituie taxele judiciare de timbru plătite pentru cereri și acțiuni anulate ca insuficient timbrate.

Art. 27. — (1) Dovada achitării taxelor judiciare de timbru se depune la dosarul cauzei.

(2) Timbrele fiscale mobile se aplică și anulează pe cerere, cu excepția eliberării de documente, caz în care marca timbrului se aplică și anulează pe documentul eliberat, iar matca, pe cererea aflată la dosar sau pe actul de pe care s-a făcut copia.

Art. 28. — În cazul în care, cu ocazia transcrierii (intabulării) prevăzute la art. 9 din Legea nr. 146/1997, se constată fragmentarea valorilor, prin folosirea oricăror mijloace, în scopul de a se sustrage de la plata taxei judiciare de timbru, se refuză efectuarea operațiunii, dacă nu se face dovada plății integrale.

Art. 29. — Încadrarea în tariful taxelor judiciare de timbru de către instanțele judecătorești constituie o sarcină administrativă a acestor organe, stabilită de lege în calitatea lor de prestatoare de servicii taxabile, și nu constituie obiect al activității lor de judecată.

Art. 30. — (1) Taxele judiciare de timbru se datorează și se plătesc anticipat, adică înainte de primirea (înregistrarea), efectuarea sau eliberarea actelor taxabile sau înainte de prestarea serviciilor.

(2) Instanțele judecătorești — cu totul excepțional, pentru motivele menționate în rezoluție — pot reține cereri sau acțiuni netimbrate sau insuficient timbrate, obligând partea să plătească taxele până la primul termen de judecată.

(3) În cazul în care taxa judiciară de timbru nu a fost plătită, în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau a cererii, ori dacă în cursul procesului apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța judecătorească va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. Când se micșorează valoarea pretențiilor formulate, după înregistrarea acțiunii sau a cererii, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.

(4) Când prin cerere se pretind și majorări de întârziere și/sau dobânzi, cuantumurile acestora, de la data la care încep să curgă și până la data înregistrării cererii sau a completării ei, se cuprinde în valoarea taxabilă a cererii.

(5) Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

(6) Dacă, în momentul înregistrării, acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată în limitele în care taxa judiciară de timbru a fost plătită.

Art. 31. — (1) Instanțele judecătorești au obligația de a încunoștița părțile, o dată cu citarea, despre taxele judiciare de timbru ce trebuie achitate în cazurile în care acțiunile și cererile au fost trimise prin poștă.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), dacă acțiunile sau cererile nu cuprind datele sau documentația necesară caracterizării actului sau calculării taxelor sau dacă nu s-au anexat dovezile din care să rezulte plata acestora, instanțele judecătorești stabilesc termenul de judecată și comunică părților, o dată cu citarea, și obligațiile în legătură cu taxa judiciară de timbru ce trebuie îndeplinite până la termenul de judecată, sub sancțiunea anulării cererii sau acțiunii.

Art. 32. — (1) În situația în care instanța judecătorească constată că, în fazele procesuale anterioare, taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal sau nu s-a făcut dovada acordării unei scutiri sau înlesniri la plată, va transmite organelor de executare competente actul prin care s-a stabilit diferența de taxă judiciară de timbru.

(2) Organul prestator al serviciului, primind confirmarea debitului, consideră taxa judiciară de timbru plătită în măsura în care suma debitată corespunde taxei legal datorate.

(3) Pentru cereri și acțiuni în justiție, data de la care curge termenul de prescripție, în cazul sumelor datorate cu titlu de taxe judiciare de timbru, este momentul înregistrării acțiunii sau cererii.

Art. 33. — (1) Taxele judiciare de timbru se plătesc în numerar, prin ordin de plată, precum și prin aplicarea și anularea de timbre fiscale mobile pentru taxele de până la 30.000 lei.

(2) Ministerul Finanțelor realizează emisiuni de timbre fiscale pentru taxele judiciare, pe baza machetei prezentate de Ministerul Justiției, cu următoarele valori: 100 lei, 300 lei, 500 lei, 1.000 lei, 3.000 lei, 5.000 lei, 10.000 lei, 15.000 lei, 20.000 lei, 25.000 lei și 30.000 lei, care poartă mențiunea **TIMBRU FISCAL PENTRU TAXE JUDICIARE**.

Art. 34. — Dovada plății taxelor judiciare de timbru se face prin:

a) chitanță de încasare în numerar, eliberată de unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni sau de trezoreriile statului;

b) ordin de plată, vizat de trezorerii ale statului sau de filiale ale Băncii Comerciale Române — S.A.;

c) aplicarea și anularea de timbre fiscale mobile.

Art. 35. — Timbrele fiscale pentru plata taxelor judiciare trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) să fie autentice;

b) să fie în circulație;

c) să nu poarte semnătură sau vreun alt semn de anulare;

d) să nu fie pătate sau îndoite;

e) să nu poarte ștersături, răzuiri sau urme de spălare;

f) să fie întregi;

g) să nu fi fost folosite.

Art. 36. — (1) Președinții instanțelor judecătorești au obligația ținerii unei evidențe riguroase a taxelor judiciare

de timbru, prin grefierul-șef sau, după caz, primul-grefier, urmând ca datele să fie comunicate, trimestrial, Ministerului Justiției.

(2) Obligația de organizare a evidenței și de comunicare a datelor către Ministerul Justiției revine, în mod corespunzător, notarilor publici și avocaților pentru sumele provenind din taxele de timbru plătite pentru activitatea notarială, precum și pentru cele provenind din impozitele încasate din onorariile avocaților și ale notarilor publici.

Art. 37. — (1) Taxele judiciare de timbru, taxele de timbru pentru activitatea notarială, precum și impozitul pe onorariile avocaților și notarilor publici se încasează în contul bugetului de stat astfel:

- a) la unitățile trezoreriilor statului se deschid conturile:
 - 20.17.01.10 „Taxe judiciare de timbru“;
 - 20.17.01.12 „Taxe de timbru pentru activitatea notarială“;
 - 20.08.01.04 „Impozit pe onorariile avocaților și notarilor publici“;

b) în municipiul București (exclusiv sectoarele 1 și 3) și în județul Ilfov, unde nu funcționează trezorerii ale statului, se deschid la filialele Băncii Comerciale Române — S.A., pe seama administrațiilor financiare ale sectoarelor 2, 4, 5 și 6 și a Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Ilfov, conturile bugetului de stat:

- 60.17.x.10 „Taxe judiciare de timbru“;
- 60.17.x.12 „Taxe de timbru pentru activitatea notarială“;
- 60.08.x.04 „Impozit pe onorariile avocaților și notarilor publici“.

(2) Încasarea în conturile bugetului de stat a taxelor judiciare de timbru, a taxelor de timbru pentru activitatea notarială și a impozitului pe onorariile avocaților și notarilor publici se efectuează astfel:

a) persoanele fizice achită în numerar taxele judiciare de timbru, precum și taxele de timbru pentru activitatea notarială și impozitul pe onorariile avocaților și notarilor publici la unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni și la casieriele trezoreriilor statului.

Sumele se depun la casieriele unităților trezoreriilor statului și la Casa de Economii și Consemnațiuni, după caz, pe destinațiile conturilor prevăzute la alin. (1), și anume: taxe judiciare de timbru, taxe de timbru pentru activitatea notarială și impozitul pe onorariile avocaților și notarilor publici, cu înscrierea elementelor specifice taxei respective (numărul dosarului, prestatorul serviciului etc.).

Încasarea se efectuează pe bază de chitanță, iar unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni înregistrează în borderou, după caz, sumele încasate în conturile menționate la alin. (1) lit. a) și b).

Sumele încasate de către unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni sunt virate în contul trezoreriei statului sau al administrațiilor financiare (în sectoarele 2, 4, 5 și 6 în municipiul București) și al Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Ilfov, după caz, la aceleași termene la care se virează și celelalte venituri bugetare încasate, conform convenției încheiate cu Ministerul Finanțelor;

b) persoanele juridice achită taxele judiciare de timbru prin virare cu ordin de plată tip trezoreria statului, din conturile acestora deschise la băncile comerciale în conturile bugetului de stat menționate la alin. (1) lit. a) și b);

c) Ministerul Finanțelor va comunica lunar Ministerului Justiției situația pe conturi a încasării taxelor judiciare de

timbru, a taxelor de timbru pentru activitatea notarială, a impozitului pe onorariile avocaților și notarilor publici;

d) sumele prevăzute la art. 25 și 26 din Legea nr. 146/1997 se aprobă anual în bugetul de stat, iar în limita acestora se prevăd cheltuielile menționate la art. 25 alin. (3) din lege în bugetul Ministerului Justiției în cotă de 85%, în bugetul Curții Supreme de Justiție în cotă de 10% și în bugetul Ministerului Public în cotă de 5%. Aceste cheltuieli se aprobă în bugetele ordonatorilor principali de credite prin legea anuală a bugetului de stat;

e) în execuție, cheltuielile prevăzute la art. 25 alin. (3) din lege se efectuează pe baza creditelor deschise pe seama ordonatorilor principali de credite din bugetul de stat, în limita prevederilor de cheltuieli și a încasărilor efective din bugetul de stat, în conturile menționate la alin. (1) de mai sus;

f) în cererile de deschidere a creditelor bugetare, ordonatorii principali de credite vor menționa că sumele respective se acoperă din veniturile încasate la bugetul de stat din taxele judiciare de timbru, din taxele de timbru pentru activitatea notarială și din impozitul pe onorariile avocaților și notarilor publici;

g) cheltuielile efectuate în condițiile Legii nr. 146/1997 se cuprind în bugetele de venituri și cheltuieli ale ordonatorilor principali și terțiari de credite, întocmite și aprobate potrivit reglementărilor în vigoare.

(3) Ministerul Finanțelor va pune la dispoziție Ministerului Justiției, la sfârșitul fiecărei luni, încasările provenind din veniturile menționate la art. 25 și 26 din Legea nr. 146/1997.

(4) Disponibilitățile de la finele anului se vor raporta în anul următor, pentru a fi cheltuite cu aceeași destinație.

Art. 38. — (1) Veniturile realizate din taxele judiciare de timbru se vor folosi pentru buna funcționare a instanțelor judecătorești și a parchetelor, a Ministerului Justiției, precum și pentru completarea fondului cheltuielilor de personal pentru magistrați, asimilații acestora și personalul auxiliar, astfel:

a) 60% pentru salarii, premii și stimulente;

b) 20% pentru cheltuieli gospodărești, cheltuieli de procedură și publicații;

c) 20% pentru dotări privind informatizarea și dotarea cu aparatură de multiplicat, faxuri etc.

(2) Defalcarea cheltuielilor pe categorii, prevăzută la alin. (1) se va cuprinde distinct în bugetul de venituri și cheltuieli anual. În execuție, aceste cheltuieli vor fi evidențiate în mod distinct.

Art. 39. — (1) Taxele judiciare de timbru, achitate sau transmise spre încasare înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 146/1997, rămân valabile în situația în care eliberarea actului sau prestarea serviciului taxabil are loc după această dată.

(2) În situația în care acțiunea sau cererea a fost introdusă în justiție anterior intrării în vigoare a Legii nr. 146/1997, taxele judiciare de timbru se stabilesc în raport cu legea nouă numai în cazul plusului de pretenții solicitat ulterior intrării în vigoare a acesteia.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 82/1992*)

privind rezervele de stat

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Rezervele de stat se constituie în scopul de a interveni operativ pentru protecția populației, a economiei și pentru apărarea țării, în situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

Art. 2. — Rezervele de stat se constituie ca rezerve materiale și se administrează de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat ca organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului, având personalitate juridică.

Administrația Națională a Rezervelor de Stat este condusă de un secretar de stat.

Păstrarea pe timp îndelungat a produselor se realizează atât în unitățile teritoriale subordonate, care au personalitate juridică, cât și la agenții economici care se obligă ca, în cadrul activității lor, să asigure îmbogățirea și integritatea stocurilor contra cost sau prin crearea unor facilități specifice, stabilite în condițiile legii.

Art. 3. — Nomenclatorul produselor, nivelurile maxime și cele intangibile ale stocurilor, precum și termenele de păstrare îndelungată a acestora se aprobă de către Guvern, la propunerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat.

Produsele la care se stabilesc stocuri intangibile, precum și nivelurile acestor stocuri se propun cu avizul ministrului apărării naționale.

CAPITOLUL II

Acumularea și scoaterea produselor din rezervele de stat

Art. 4. — Acumularea produselor pentru constituirea și reîntregirea stocurilor rezerve de stat se realizează pe baza unui program anual, elaborat pe surse de finanțare de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și aprobat de Guvern.

Produsele ajunse la limita termenului de păstrare sau care prezintă pericol de depreciere calitativă se îmbogățesc pe baza programului anual, stabilit de Administrația Națională a Rezervelor de Stat.

Art. 5. — Produsele pot fi scoase din rezervele de stat în următoarele situații:

a) în condițiile prevăzute la art. 1, cu titlu de împrumut pe termen scurt sau cu caracter definitiv, cu aprobarea primului-ministru;

b) din stocurile intangibile, cu avizul ministrului apărării naționale și cu aprobarea primului-ministru;

c) în vederea îmbogățirii și pentru valorificarea celor devenite disponibile, cu aprobarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat.

Pentru produsele scoase cu titlu de împrumut, agenții economici beneficiari depun o garanție, în lei sau în valută, al cărei quantum să asigure reîntregirea stocurilor.

Depășirea termenului de restituire stabilit atrage după sine plata unor penalități de 1% din valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, pentru fiecare zi de întârziere, pentru primele 20 de zile, și de 1,5% pentru fiecare zi de depășire de la 21 până la 30 de zile, după care se reține garanția produsului.

Pentru produsele scoase din rezervele de stat, Administrația Națională a Rezervelor de Stat poate percepe o cotă de adaos de până la 8% din valoarea acestora, în scopul recuperării cheltuielilor materiale de administrare aferente și al stimulării personalului. Din sumele încasate se constituie, în limita a 25%, un fond pentru stimularea personalului în activitatea de îmbogățire și de valorificare a stocurilor devenite disponibile. Nivelul de constituire și condițiile de utilizare a fondului se stabilesc prin norme aprobate de Guvern.

Art. 6. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat desfășoară activități cu caracter comercial de vânzare-cumpărare la intern și de import-export pentru acumularea și îmbogățirea stocurilor, precum și pentru valorificarea produselor care se scot din nomenclator sau care depășesc nivelul maxim al stocurilor și a celor ce devin disponibile ca urmare a actualizării periodice a structurii sortimentale, prețurile fiind stabilite prin negociere sau licitație.

Cu aprobarea Guvernului, Administrația Națională a Rezervelor de Stat poate acumula și unele stocuri de conjunctură din producția internă sau din import, în scopul valorificării ulterioare, în condiții avantajoase, în țară sau la export.

CAPITOLUL III

Finanțarea rezervelor de stat

Art. 7. — Finanțarea cheltuielilor necesare acumulării de produse în rezervele de stat, administrării acestora, precum și pentru dezvoltarea activității se asigură integral din bugetul de stat.

Cu aprobarea Guvernului, finanțarea acumulării unor stocuri de urgență se poate face și din credite externe angajate de Guvern.

Art. 8. — Sumele provenite din garanțiile pentru împrumuturile nerestituite, din realizarea programului de îmbogățire și din activități cu caracter comercial rămân la dispoziția Administrației Naționale a Rezervelor de Stat, urmând a fi folosite pentru reîntregirea stocurilor și pentru crearea unor stocuri de conjunctură.

Disponibilitățile realizate în condițiile alineatului precedent, păstrate în contul general al trezoreriei statului, sunt purtătoare de dobânzi negociate cu Ministerul Finanțelor prin convenție bilaterală, potrivit actelor normative în vigoare.

În situațiile când scoaterea la îmbogățire a unor produse nu se poate realiza datorită conjuncturii de piață, pentru evitarea deprecierei, cu aprobarea primului-ministru, acestea pot fi valorificate la prețuri reduse față de cele practicate pe piață.

*) Republicată în temeiul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28 din 9 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 10 iunie 1997 și aprobată și modificată prin Legea nr. 206 din 4 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 10 decembrie 1997, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Legea nr. 82 din 21 iulie 1992 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 30 iulie 1992.

Influențele valorice determinate de prețurile produselor la ieșire și la intrare în cadrul programului de împospătare vor fi acoperite din sumele încasate conform prevederilor art. 5 alin. 4 și ale art. 6, iar diferențele neacoperite se vor asigura prin bugetul de stat, în anul următor.

În situațiile prevăzute la art. 1, când datorită consecințelor asupra populației sinistrate apar nevoi sociale deosebite, sau pentru acordarea de ajutoare umanitare externe, Guvernul poate aproba scoaterea din rezervele de stat a unor cantități de produse, în mod gratuit, urmând ca fondurile necesare reîntregirii stocurilor să fie finanțate de la bugetul de stat, dacă în actul normativ de aprobare a ajutoarelor nu este prevăzut altfel.

Pentru situațiile de maximă urgență, cu consecințe imprevizibile, primul-ministru poate dispune acordarea imediată a unor ajutoare umanitare populației sinistrate, urmând ca acestea să fie aprobate în prima ședință a Guvernului.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 9. — Diminuarea, sub orice formă, fără aprobare legală, a cantităților de produse ale rezervelor de stat încredințate spre păstrare unor agenți economici, dacă fapta nu este comisă în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 250.000 lei la 10.000.000 lei.

Sancțiunea poate fi aplicată și persoanelor juridice.

Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii se fac de către împuterniciții Administrației Naționale a Rezervelor

de Stat, precum și de alte organe de control financiar anume împuternicite în acest scop.

Contravenției prevăzute la alin. 1 îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor prevăzute în art. 25–27 referitoare la plata a jumătate din minimul amenzii.

Art. 10. — În cazurile prevăzute la art. 9, agenții economici sunt obligați să reîntregească, în termen de 30 de zile de la constatarea contravenției, cantitățile de produse ale rezervelor de stat.

Neîndeplinirea obligației prevăzute în alineatul precedent constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 11. — Înființarea de unități teritoriale, precum și amplasarea acestora se aprobă de către Guvern, la propunerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat, cu avizul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 12. — Litigiile patrimoniale în care figurează ca parte Administrația Națională a Rezervelor de Stat ori o unitate din subordinea acesteia se judecă în primă instanță de Tribunalul Municipiului București.

Art. 13. — Organizarea, funcționarea și administrarea rezervelor de stat în condițiile prezentei legi se stabilesc prin hotărâri cu caracter militar ale Guvernului.

Art. 14. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 357/1979 privind regimul rezervelor de stat de produse industriale și agricole vegetale, nepublicat, precum și orice alte dispoziții contrare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.